

PÍSEŇ 0185

Vítej nám, hoste přemilý

Adam Michna z Otradovic 1661

1. Ví - tej nám, ho - ste pře - mi - lý, můj do - brý Je - ží - ši,
nej - la - ska - věj - ší pří - te - li, žá - dou - cí Je - ží - ši.

Du - ši svou ti ot - ví - rám, jak ty si to žá - dáš sám.

2. Veliký Bože z výsosti, jak ty se snižuješ,
že z trůnu své velebnosti v mé nitro vstupuješ!
Ve mně sám chceš přebývat, svůj život do mne vlévat.
3. Já srdce své otevřené rád tobě v oběť dám,
tvou láskou z vin očištěné kajícně odevzdám;
doufám jen v tvé milosti, dej sílu mé slabosti.
4. Ty štědrý dárce, milost svou v mé duši zachovej,
na vezdejší pouť lopotnou mi požehnání dej!
V tobě žiji, umírám, mým Pánem buď jen ty sám!

Adam Michna z Otradovic 1661